Allaho teisė į Savo tarnus yra ta, kad Jį garbintų ir nesietų partnerių su Juo. Tarnų teisė į Allahą yra ta, kad Jis nebaustų tų, kurie nesieja partnerių su Juo

Muaz (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė: Aš jojau už Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) ant asilo, vardu „Ufair“. Pranašas paklausė: „O Muaz, ar tu žinai, kokia yra Allaho teisė į Savo tarnus ir kokia tarnų teisė į Jį?“ Atsakiau: „Allahas ir Jo Pasiuntinys žino geriausiai.“ Jis pasakė: „Allaho teisė į Savo tarnus yra ta, kad Jį garbintų ir nesietų partnerių su Juo. Tarnų teisė į Allahą yra ta, kad Jis nebaustų tų, kurie nesieja partnerių su Juo.“ Aš paklausiau: „O Allaho Pasiuntiny, ar neturėčiau pranešti žmonėms apie šią gerą žinią?“ Jis atsakė: „Nepranešk jiems, kad jie nepriklausytų tik nuo to.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pamini Allaho teisę į Savo tarnus ir tarnų teisę į Jį. Taip pat parodo, kad Allaho teisė į Savo tarnus yra ta, kad jie turi garbinti Jį vieną ir nesieti su Juo partnerių, ir kad tarnų teisė yra ta, kad Jis nebaustų tų, kurie tiki Jo vienumu ir nesieja partnerių su Juo. Tada Muaz paklausė: O Allaho Pasiuntiny, ar turėčiau pranešti žmonėms, kad jie džiaugtųsi šiuo nuopelnu? Bet Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) liepė neinformuoti, kad jie nepriklausytų vien nuo šio dalyko.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/65007